

DECIZIE nr. 1461/483/30.09.2015
privind contestația formulată de X
înregistrată la D.G.R.F.P Timișoara sub nr./26.06.2015

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara a fost sesizată de către Administrația Județeană a Finanțelor Publice Timiș cu adresa nr./25.06.2015, asupra contestației formulate de

X

înregistrată la D.G.R.F.P. Timișoara sub nr./06.05.2015, la Inspekția Fiscală din cadrul AJFP Timiș sub nr./11.05.2015 și la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara sub nr./26.06.2015.

Petenta X formulează contestație împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspekția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr./30.03.2015 emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Timiș – Serviciul Inspekție Fiscală Persoane Fizice 2.

Suma totală contestată este de **xxxxx lei** reprezentând:

- xxxx lei – taxa pe valoarea adăugată;
- xxxx lei – dobânzi/majorări de întârziere aferente TVA;
- xxxx lei – penalități aferente TVA.

Contestația a fost semnată de reprezentantul legal al petentei SCPA..... Cluj – Napoca reprezentanta de Av....., la dosarul contestației fiind depusă împuternicirea avocațială în original, așa după cum prevede art. 206 din O.G nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Contestația a fost depusă în termenul legal de depunere prevăzut de art. 207 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Fiind îndeplinită procedura de formă, s-a trecut la soluționarea pe fond a contestației:

I. Petenta formulează contestație împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspekția fiscală pentru

persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr.//30.03.2015 emisă în baza Raportului de Inspecție Fiscală nr.//30.03.2015 încheiat de organele de inspecție fiscală urmare Deciziei civile nr.//23.01.2015 pronunțată de Curtea de Apel Timișoara în Dosar nr.//30/2012, care modifică sentința civilă nr. din10.2013 pronunțată de Tribunalul Timiș în dosar nr.//30/2012.

În principal, în contestația formulată – *pct. I* – reprezentantul legal al petentei invocă nulitatea inspecției fiscale și consecutiv a Deciziei de impunere raportat la nerespectarea normelor imperative de procedura, astfel:

La *pct. 1.1* apreciază că s-a procedat în mod nelegal la reverificarea din perspectiva obligațiilor de plată a TVA, a aceleiași perioade (01.01.2007 – 31.12.2011) verificată în conformitate cu Raportul de inspecție fiscală nr.//29.06.2012, în baza căruia s-a emis Decizia de impunere nr.//06.07.2012, în filele 3 – 5 din contestație prezentând detaliat motivele de nelegalitate a reverificării TVA pentru aceiași perioadă.

De asemenea la finalul pct. 1.1 reprezentantul legal al petentei precizează că , deși nu s-a emis o decizie de reverificare, la momentul refacerii inspecției fiscale pentru stabilirea de obligații de plată TVA pentru perioada 01.01.2007 – 31.12.2011, ,, echipa de inspecție fiscală a depășit în mod clar dispozițiile instanței de recurs din dosarul nr.//30/2012, luând în considerare considerentele reținute de către Curtea de Apel Timișoara în motivarea deciziei astfel pronunțate”

La *pct.1.2* apreciază că, în speța se pune problema posibilității organului fiscal de a proceda la realizarea inspecției fiscale pentru o perioadă de 5 ani, respectiv 01.01.2007 - 31.12.2011, cu nerespectarea prevederilor art. 98 alin. 3 Cod procedură fiscală, consecința încălcării de către organele de inspecție fiscală a acestor norme imperative fiind, în opinia petentei, nulitatea raportului de inspecție fiscală și a deciziei de impunere emisă în baza acestuia.

La *pct.1.3* apreciază că, organul de inspecție in mod nelegal încalcă termenul de prescripție a dreptului de a stabili creanțe fiscale, arătând că, in lipsa unei decizii de reverificare emisa în condițiile art. 105 ind. 1 Cod Pr. Fiscală, inspecția realizata in 2015, reprezintă un control distinct, din perspectiva obligațiilor de plata a TVA.

La *pct. 1.4* apreciază că, se impune constatarea nulității inspecției fiscale realizate de către D.G.R.F.P. Timișoara, prin Administrația Județeană a Finanțelor Publice Timiș si pe cale de consecința anularea tuturor debitelor stabilite cu titlu de obligații de plata a TVA, ca fiind impuse printr-un act administrativ emis de un organ fiscal care nu avea competența materială de a stabili astfel de creanțe fiscale.

În subsidiar, în contestația formulată – *pct.II*– reprezentantul legal al petentei solicită desființarea în întregime a deciziei atacate și anularea tuturor debitelor stabilite prin aceasta, considerând că nu îi revin asemenea obligații fiscale.

Mai întâi, prezintă contextul legislativ, in vigoare anterior datei de 01.01.2010, arătând că, aplicarea de către organul fiscal, pentru perioada anterioara datei de 01.01.2010, exclusiv a normelor metodologice (aprobate prin HG nr. 44/2004) si care fac referire la activitatea desfășurata in scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate in sensul art. 127 alin. 2 Cod fiscal este vădit nelegala si contrara principiului securității juridice si certitudinii impunerii.

Astfel, consecința nerespectării principiului certitudinii impunerii, in lipsa unei reglementari exprese care sa stabilească in sarcina persoanelor fizice obligația de colectare si vărsare a TVA aferenta tranzacțiilor imobiliare având ca obiect construcții noi, se reflecta, în opinia reprezentantului petentei, atât în ceea ce privește aprecierea momentului depășirii plafonului de scutire de TVA, cu consecința stabilirii in mod greșit a datei de la care ar fi considerată plătitor de TVA, cat si in ceea ce privește quantumul obligațiilor fiscale stabilite in sarcina sa prin decizia de impunere contestata.

În continuare prezintă punctual argumentele în considerarea cărora nu se poate aprecia ca sunt îndeplinite condițiile pentru stabilirea in sarcina sa a unor obligații de plata, cu titlu de TVA pentru prețul, de vânzare a unor imobile înstrăinate, consecutiv înregistrării sale din oficiu ca plătitor de TVA.

Contesta calitatea sa de persoană impozabila în sensul art. 127 din Codul fiscal, arătând că nu are calitatea de producător, comerciant, prestator de servicii si nu a desfășurat prin tranzacțiile efectuate activități extractive, activități agricole, activități specifice profesiilor libere sau asimilate acestora, fiind vorba de transferul dreptului de proprietate asupra unor bunuri, iar nu o activitate de exploatare propriu-zisa. Consideră că, asimilarea (vânzării) livrării de bunuri, (conform normelor legale in vigoare la momentul vânzării) unei activități de exploatare nu este întemeiata si corecta

In opinia reprezentantului petentei, daca tranzacțiile efectuate ar fi taxabile, în baza Legii nr. 36/1995, notatul public ar fi trebuit sa asigure menționarea in actul de vânzare că operațiunea este taxabilă, deoarece TVA intră in cuprinsul prețului pe care trebuie sa-l primească vânzătorul. Or, în speță, arată că, nu s-a menționat nimic in contractele de vânzare-cumpărare in forma autentica in ceea ce privește TVA-ul.

Referitor la caracterul de continuitate al tranzacțiilor desfășurate, precum si la relația dintre acest caracter si actele de vânzare, reprezentantul legal al petentei consideră că este deosebit de relevanta practica CJUE in materie (Cazul W. M. van Tiem v Staatssecretaris van Financien, prin hotărârea pronunțata la data de 4 decembrie 1990) precum si a CEDO (Hotărârea Serkov contra Ucrainei, pronunțata la data de 7 iulie 2011 de catre Curtea Europeana a Drepturilor Omului).

In continuare, considerarea persoanelor care realizează acest tip de operațiuni ca fiind plătitoare de TVA, în opinia reprezentantului petentei, este intr-un dezacord flagrant cu prevederile Codului Fiscal in materia impozitului pe venituri obținute din transferul proprietăților imobiliare din patrimoniul personal.

În ceea ce privește neaplicarea cotei reduse de taxa de 5% pentru tranzacțiile cu privire la care au fost prezentate declarații notariale pe propria răspundere a cumpărătorilor, date ulterior livrării bunurilor, reprezentantul legal al petentei susține că, în mod greșit organele fiscale au refuzat aplicarea acestei cote reduse pentru imobilele pentru care fusese emisă o astfel de declarație, din care a rezultat îndeplinirea condițiilor atât la data emiterii declarației, dar și la data încheierii contractului de vânzare cumpărare.

Raportat la neacordarea dreptului de deducere a TVA în ceea ce privește operațiunile care au fost incluse de către organul fiscal în sfera de aplicare a TVA, reprezentantul legal al petentei, susține că, organul fiscal a interpretat în mod greșit normele legale în vigoare, în opinia sa, aceste norme trebuiau interpretate în sensul că, dacă petenta a devenit de drept plătitor de TVA pentru perioada reținută, ca urmare a acțiunii de control, îi sunt aplicabile toate reglementările pe linie de TVA, nu numai în ceea ce privește obligația colectării la vânzare, ci și a scăderii din TVA-ul colectat, aferent vânzărilor, a taxei aferente achizițiilor pentru realizarea veniturilor respective.

Susține că, o astfel de abordare este în acord și cu jurisprudența CJUE în materie, în considerarea principiului neutralității fiscale, invocând în acest sens considerentele reținute de CJUE în hotărârea pronunțată în Cauzele C-249/12 și C-250/12, Tulică și Plavoșin. Arată că, suținerile sale cu privire la necesitatea acordării dreptului de deducere sunt confirmate la nivel jurisprudențial (Sentința civilă nr. /2012 pronunțată în dosar ar /33/201 I de Curtea de Apel Cluj, Sentința civilă nr. /2013 pronunțată de Curtea de Apel Cluj în dosar nr. /33/2012, Sentința civilă nr. /2013 pronunțată de Tribunalul Cluj, în dosarul nr. /117/2012.)

Nu în ultimul rând arată că prin faptul că organul fiscal nu acorda drept de deducere pentru operațiunile realizate de la momentul exigibilității taxei, atrage după sine o greșită calculare a accesoriilor, acestea neputând fi în fapt calculate decât asupra TVA datorată și nu asupra TVA aplicabilă.

Astfel, susține că, accesoriile stabilite cu titlu de majorări de întârziere, dobânzi de întârziere și penalități de întârziere, ce constituie o sancțiune pentru neexecutarea în termen a obligației fiscale legale, pot fi aplicate numai în măsura în care obligația legală clară nu a fost îndeplinită sau a fost îndeplinită cu întârziere; în opinia reprezentantului petentei, în cazul său, însă, creanța fiscală principală pe care organul fiscal pretinde că ar datora-o rezulta dintr-o obligație legală cel puțin neclară, fiind încălcat principiul certitudinii impunerii prevăzut de art. 3 Cod fiscal, astfel ca nu poate fi imputată nicio culpa de natura a justifica aplicarea cu titlu de sancțiune a unor accesorii.

În consecință, pentru toate aceste motive, reprezentantul petentei solicită desființarea în întregime a deciziei atacate și anularea tuturor debitelor stabilite prin aceasta, considerând că nu îi revin asemenea obligații fiscale.

II. Urmare Deciziei Civile nr..... din 23.01.2015 pronunțată de Curtea de Apel Timișoara Secția Contencios Administrativ și Fiscal, în dosar nr./30/2012, irevocabilă, în care instanța de control judiciar a statuat că:

„Admite în parte acțiunea formulată de reclamanta X în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara.

Dispune anularea parțială a Deciziei de impunere nr...../06.07.2012, precum și a Deciziei nr...../821/25.10.2012 privind soluționarea contestației emise de pârâtă, în limita sumei care depășește TVA calculată prin aplicarea procedurii sutei marite.

Respinge în rest acțiunea.”, organele de inspecție fiscală au procedat la emiterea unei noi decizii de impunere – nr./30.03.2015 – prin care taxa pe valoarea adăugată a fost stabilită din nou în sarcina petentei, fiind determinată în modalitatea prevăzută de instanța de judecată, celelalte constatări rămânând neschimbate raportat la starea de fapt consemnată în Raportul de inspecție fiscală inițial – nr./29.06.2012, care a stat la baza emiterii deciziei de impunere nr...../06.07.2012, anulată parțial de către Curtea de Apel Timișoara.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, constatările organelor fiscale, motivațiile petentei și actele normative în vigoare pe perioada supusă impunerii, respectiv Decizia Civilă nr..... din 23.01.2015 pronunțată de Curtea de Apel Timișoara - Secția Contencios Administrativ și Fiscal, în dosar nr./30/2012, irevocabilă, se rețin următoarele:

În fapt, în perioada 09.2008 – 31.12.2011 petenta împreună cu soțul a efectuat tranzacții cu construcții noi, operațiuni taxabile din punct de vedere al TVA, respectiv vânzări de mansarde în valoare de xxxxxxxx lei și nu s-a înregistrat în scopuri de TVA.

Urmare constatării acestei stări de fapt a fost emisă Decizia de impunere nr./06.07.2012 de către D.G.F.P. jud. Timiș, privind taxa pe valoarea adăugată și accesorii aferente acesteia stabilite de inspecția fiscală la persoane fizice care realizează venituri impozabile din activități economice nedeclarate organelor fiscale, prin care în sarcina petentei a fost stabilită o TVA cu accesorii aferente în sumă totală de xxxxx lei.

Împotriva Deciziei de impunere nr./06.07.2012 emisă de către DGFP jud. Timiș petenta a formulat contestație soluționată de către Direcția Generală a Finanțelor Publice Timiș prin Decizia nr./821/25.10.2012 prin care s-a respins ca neîntemeiată contestația formulată de d-na X împotriva Deciziei de impunere nr./06.07.2012 pentru suma totală de xxxxxx lei, reprezentând:

- xxxxxxlei TVA
- xxxxx lei dobânzi întârziere aferente TVA
- xxxx lei penalități de întârziere aferente TVA.

Împotriva Deciziei nr. /29.02.2012 emisă de D.G.F.P. a jud. Timiș petenta a formulat acțiune în contencios administrativ – dosar nr. /30/2012, la data de 10.2013 Tribunalul Timiș – Secția Contencios Administrativ și Fiscal pronunțând **Sentința civilă nr. xxxxx pronunțată în ședința publică din data de 25.10.2013**, în care a dispus:

„Admite acțiunea formulată de reclamantul cu domiciliul procedural ales la SCPA, STEOPA, în CLIJ NAPOCA,, în contradictoriu cu pârâțul Direcția Generală a Finanțelor Publice Timiș cu sediul în TIMIȘOARA,

Dispune anularea Deciziei nr. /25.10.2012 privind soluționarea contestației formulată de reclamantă și a Deciziei de impunere nr. /06.07.2012.

Obligă pârâțul să-i plătească reclamantei suma de xxxx lei cheltuieli de judecată.

Cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare care se va depune la Tribunalul Timiș.

Pronunțată în ședința publică din data de 25.10.2013.”

Împotriva Sentinței civile nr. din data de 25.10.2013 a Tribunalului Timiș a formulat recurs numai autoritatea fiscală, respectiv Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Timiș.

Prin **Decizia civilă nr. /23.01.2015 pronunțată de Curtea de Apel Timișoara**, a fost admis recursul formulat de recurenta – pârâta D.G.F.P. a județului Timiș împotriva Sentinței civile nr. din data de 25.10.2013 pronunțată de Tribunalul Timiș în dosar nr. /30/2012, aceasta dispunând modificarea sentinței recurentă în sensul că:

„ Admite în parte acțiunea formulată de reclamanta X în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timiș.

Dispune anularea parțială a Deciziei de impunere nr. /06.07.2012, precum și a Deciziei nr. /..... /25.10.2012 privind soluționarea contestației emise de pârâta, în limita sumei care depășește TVA calculată prin aplicarea procedurii sutei mărite.

Respinge în rest acțiunea.

Fără cheltuieli de judecată.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședința publică din 23.01.2015. ”

Ulterior pronunțării de către Curtea de Apel Timișoara a Deciziei civile nr. /23.01.2015 în Dosar nr. /30/2012, petenta X a formulat calea extraordinară de atac - revizuire -, care a făcut obiectul dosarului nr. /59/2015. La data de 06.2015 Curtea de Apel Timișoara – Secția Contencios Administrativ și Fiscal a pronunțat Hotărârea nr. /2015 prin care s-a dispus respingerea cererii de revizuire formulată de revizuenta X împotriva deciziei civile nr. /23.01.2015 pronunțată de Curtea de Apel Timișoara.

La data de 07.2015, petenta X a formulat cale extraordinară de atac - contestație în anulare -, care a făcut obiectul dosarului nr.xxxx/59/2015. La data de xxx 09.2015 Curtea de Apel Timișoara – Secția Contencios Administrativ și Fiscal a pronunțat Hotărârea nr. xxxxx/2015 prin care s-a dispus respingerea contestației în anulare formulată de aceasta.

Anterior pronunțării acestor hotărâri irevocabile de către Curtea de Apel Timișoara urmare căilor extraordinare de atac exercitate de petenta X, impotriva Deciziei civile nr.xxxxx/23.01.2015 al acestei instanțe, Serviciul Inspecției Fiscale – Persoane Fizice din cadrul A.J.F.P Timiș a procedat la emiterea unui nou act administrativ fiscal, Decizia de impunere nr...../30.03.2015, ignorând faptul că instanța de control judiciar Curtea de Apel Timișoara, în mod definitiv, conform Deciziei civile nr. xxxxx/23.01.2015 în dosar nr.xxxx/30/2012 a considerat ca legală, menținând-o ca act administrativ fiscal – titlu de creanță – **Decizia de impunere nr...../06.07.2012** pentru suma care nu depășește TVA calculată prin aplicarea procedurii sutei mărite.

În drept, potrivit art. 2 din Codul de procedură fiscală, republicat cu modificările și completările ulterioare:

„ Art. 2 Raportul Codului de procedură fiscală cu alte acte normative

(1) Administrarea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat, prevăzute la [art. 1](#), se îndeplinește potrivit dispozițiilor Codului de procedură fiscală, ale Codului fiscal, precum și ale altor reglementări date în aplicarea acestora.

(2) Prezentul cod constituie procedura de drept comun pentru administrarea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat.

(3) Unde prezentul cod nu dispune se aplică prevederile Codului de procedură civilă.”

Legea nr. 147/2010 privind Codul de procedură civilă din 1 iulie 2010 republicat,

„ART. 430

Autoritatea de lucru judecat

(1) Hotărârea judecătorească ce soluționează, în tot sau în parte, fondul procesului sau statuează asupra unei excepții procesuale ori asupra oricărui alt incident are, de la pronunțare, autoritate de lucru judecat cu privire la chestiunea tranșată.

(2) Autoritatea de lucru judecat privește dispozitivul, precum și considerentele pe care acesta se sprijină, inclusiv cele prin care s-a rezolvat o chestiune litigioasă.

(3) Hotărârea judecătorească prin care se ia o măsură provizorie nu are autoritate de lucru judecat asupra fondului.

(4) Când hotărârea este supusă apelului sau recursului, autoritatea de lucru judecat este provizorie.

(5) *Hotărârea atacată cu contestația în anulare sau revizuire își păstrează autoritatea de lucru judecat până ce va fi înlocuită cu o altă hotărâre.*

ART. 433

Puterea executorie

*Hotărârea judecătorească are **putere executorie**, în condițiile prevăzute de lege.*

ART. 435

Obligativitatea și opozabilitatea hotărârii

(1) *Hotărârea judecătorească este **obligatorie** și produce efecte numai între părți și succesorii acestora.*

(2) *Hotărârea este opozabilă oricărei terțe persoane atât timp cât aceasta din urmă nu face, în condițiile legii, dovada contrară.*

ART. 632

Temeiul executării silită

(1) *Executarea silită se poate efectua numai în temeiul unui titlu executoriu.*

(2) *Constituie titluri executorii hotărârile executorii prevăzute la art. 633, hotărârile cu executare provizorie, hotărârile definitive, precum și orice alte hotărâri sau înscrisuri care, potrivit legii, pot fi puse în executare.*

ART. 634

Hotărârile definitive

(1) *Sunt hotărâri definitive:*

1. *hotărârile care nu sunt supuse apelului și nici recursului;*
2. *hotărârile date în primă instanță, fără drept de apel, neatacate cu recurs;*
3. *hotărârile date în primă instanță, care nu au fost atacate cu apel;*
4. *hotărârile date în apel, fără drept de recurs, precum și cele neatacate cu recurs;*
5. *hotărârile date în recurs, chiar dacă prin acestea s-a soluționat fondul pricinii;*
6. *orice alte hotărâri care, potrivit legii, nu mai pot fi atacate cu recurs.*

(2) *Hotărârile prevăzute la alin. (1) devin definitive la data expirării termenului de exercitare a apelului ori recursului sau, după caz, la data pronunțării.”*

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr. .../30.03.2015 a fost emisă de către organele de inspecție fiscală din cadrul A.J.F.P Timiș – Inspecție Fiscală în baza Deciziei civile nr./07.11.2013 a Curții de Apel Timișoara prin care a fost admisă în parte acțiunea formulată de reclamanta X doar cu privire la modalitatea de stabilire a TVA prin aplicarea procedurii sutei mărite.

Astfel, inspecția fiscală, având ca obiect stabilirea TVA de plată și calculul accesoriilor aferente perioadei 01.01.2007 – 31.12.2011 desfășurată în perioada

06.03, 16.03, 17.03, 30.03.2015, s-a derulat pentru punerea în executare a Deciziei civile nr. xxx/23.01.2015 a Curții de Apel Timișoara, care a devenit titlu executoriu la data pronunțării.

Analizând dispozitivul Deciziei civile nr. xx/23.01.2015 pronunțată de Curtea de Apel Timișoara, în dosarul nr.xxxxx/30/2012, organul competent în soluționarea contestației constata că, instanța de recurs a dispus **anularea parțială a Deciziei de impunere nr.xxxxx/06.07.2012, precum și a Deciziei nr.xxxxxx/821/25.10.2012 privind soluționarea contestației, în limita sumei care depășește TVA calculată prin aplicarea procedurii sutei mărite**, fără a obliga autoritatea fiscală să emită pe seama petentei o nouă decizie de impunere pentru TVA și obligații accesorii TVA, calculate în modalitatea prevăzută de instanța de judecată respectiv prin aplicarea procedurii sutei mărite.

Pe cale de consecință rezultă că în mod eronat organele de inspecție fiscală au procedat la emiterea unei noi decizii de impunere – nr. xxxx/30.03.2015 – prin care taxa pe valoarea adăugată stabilită în sarcina petentei a fost stabilită din nou prin aplicarea procedurii sutei mărite, ignorând dispozițiile instanței de recurs din Dosar nr.xxxx/30/2012, prin emiterea deciziei de impunere care face obiectul prezentei cauze deduse judecătii, care dublează în mod evident obligația fiscală de natura TVA menținută în sarcina petentei de Curtea de Apel Timișoara prin Decizia civilă nr.xx/23.01.2015. Invederăm că această instanță, Curtea de Apel Timișoara a dispus anularea numai parțială a Deciziei de impunere nr. xxxx/06.07.2012 în limita sumei care depășește TVA calculată prin aplicarea procedurii sutei mărite și a respins celelalte pretenții formulate de reclamanta X și care vizează anularea în tot a deciziilor de impunere.

Rezultă astfel că Decizia de impunere nr...../06.07.2012 a fost considerată legală de către instanța de judecată pentru un quantum al obligației fiscale de natura TVA care nu depășește TVA calculată prin aplicarea procedurii sutei mărite.

Punerea în executare a Deciziei civile nr./23.01.2015 pronunțată de Curtea de Apel Timișoara, în dosarul nr...../30/2012, definitivă, trebuia efectuată prin respectarea *in integrum* a dispozitivului acesteia, respectiv anularea parțială a Deciziei de impunere nr./06.07.2012 numai în limita sumei care depășește TVA calculată prin aplicarea procedurii sutei mărite, astfel cum a fost dispusă prin hotărârea judecătorească irevocabilă, autoritatea fiscală fiind obligată să respecte întrutotul o hotărâre judecătorească devenită **titlu executoriu**, care are **putere executorie** și care este **obligatorie**, producând efecte între părți – autoritatea fiscală și petentă.

Referitor la alegațiile reprezentantului petentei referitoare la fondul cauzei, se rețin următoarele:

Se constată că susținerile petentei inserate în contestația formulată în legătură cu analiza fondului cauzei au fost dezbătute în cadrul acțiunii în

contencios administrativ și fiscal care a făcut obiectul dosarului nr./30/2012 al Tribunalului Timiș, soluționat definitiv de către Curtea de Apel Timișoara prin Decizia civilă nr./23.01.2015, astfel că o nouă analiză din partea organului competent în soluționarea contestației excede dispozițiilor legale mai sus citate, în condițiile în care potrivit art. 430 alin. (2) din Noul Cod de procedură civilă, autoritatea de lucru judecat privește și considerentele, atât cele pe care dispozitivul hotărârii se sprijină, cât și cele prin care s-a rezolvat o „chestiune litigioasă”, motiv pentru care redăm mai jos extras din cuprinsul Deciziei civile nr./23.01.2015 pronunțată de Curtea de Apel Timișoara, irevocabilă urmare căilor de atac extraordinare exercitate de petentă, astfel:

„ ... instanța de recurs apreciază că, în speță sunt aplicabile dispozițiile art. 126 alin.1 lit.a și b din Legea nr.571/2003 raportat la prevederile art. 152 alin.5 din Legea nr.571/2003, în sensul că pentru reclamantă tranzacțiile având ca obiect exploatarea bunurilor în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate, plafonul de scutire prevăzut la alin.1 din art. 152 Cod fiscal, se determină proporțional cu perioada rămasă de la înființare și până la sfârșitul anului, fracțiunea de lună considerându-se astfel o lună calendaristică întreagă, iar potrivit art. 127 Cod fiscal, bunurile imobile care deține în coproprietate de o familie, dacă există obligația înregistrării în scopuri de TVA, unul dintre soți va fi desemnat să îndeplinească această obligație.

În acest sens, susținerea reclamantei din cuprinsul acțiunii potrivit căreia impunerea este nelegală fiind contrară principiului fundamental în materie fiscală nu poate fi reținută ca fiind întemeiată, întrucât vânzarea bunurilor deținute în coproprietate nu poate fi o decizie independentă a unuia dintre soți.

Referitor la modul de calcul al TVA, Curtea reține că în mod nelegal s-a stabilit în decizia de impunere suma de xxxxx lei datorată de reclamantă și a accesoriilor fiscale reprezentând penalități și majorări în sumă de xxxx lei, prin aplicarea în stabilirea valorii TVA cf art. 126 Cod fiscal, respectiv prin majorarea prețului prevăzut în contractele de vânzare – cumpărare bunuri imobile (activitatea impozabilă desfășurată de către reclamantă)

Conform opiniei expertului prezentată în expertiza contabilă, se reține că organele de control fiscal în determinarea TVA colectată raportat la tranzacțiile derulate de reclamantă, se impunea aplicarea procedurii sutei mărite, respectiv prin extragerea TVA colectată din prețul de vânzare considerat a fi final, procedeu care prin calculele efectuate și prezentate de către expert în Anexa 1 și Anexa 2, stabilesc suma de xxxx lei cu titlu de TVA colectată și penalități în valoare de xxxx lei ambele în sarcina reclamantei.

Reținând cele de mai sus, Curtea va aprecia în principal că apărarea intimitei privind anularea recursului ca fiind nemotivat nu este de reținut în cauză, întrucât criticile formulate de către reclamantă se circumscriu prevederilor art. 304 pct.9 CPC, fiind aplicabile și dispozițiile art. 304 pct.1 CPC.

În fond față de starea de fapt mai sus reținută în analiza cauzei, sub toate aspectele, Curtea va proceda potrivit art. 312 alin.1 CPC și va admite recursul, cu

consecința modificării parțiale a sentinței recurate, apreciind în sensul celor argumentate mai sus că, *acțiunea astfel cu a fost formulată de reclamantă este întemeiată în parte doar cu privire la modalitatea de stabilire a TVA prin aplicarea procedurii sutei mărite.*

În acest sens se vor anula parțial Decizia de impunere nr...../06.07.2012 și Decizia nr...../821/25.10.2012, emise de către pârâtă, urmând a se respinge celelalte pretenții formulate de reclamantă, care vizează anularea în tot a deciziilor contestate. ”

Din examinarea dispozitivului Deciziei civile nr...../23.01.2015 a Curții de Apel Timișoara din Dosarul nr...../30/2012 rezultă însă cu puterea evidenței că această instanță superioară de control judiciar nu a luat în considerare cuantumul TVA colectat și al penalităților de întârziere aferente acestuia determinate în expertiza judiciară încuviințată de Tribunalul Timiș ca primă instanță, motiv pentru care în mod definitiv a dispus:

„ Admite în parte acțiunea formulată de reclamanta X în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timiș.

Dispune anularea parțială a Deciziei de impunere nr...../06.07.2012, precum și a Deciziei nr...../...../25.10.2012 privind soluționarea contestației emise de pârâta, în limita sumei care depășește TVA calculată prin aplicarea procedurii sutei mărite.

Respinge în rest acțiunea.

Fără cheltuieli de judecată.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședința publică din 23.01.2015. ”

Ulterior impunerii inițiale realizate de organele de inspecție fiscală conform Deciziei de impunere nr...../06.07.2012, CJUE s-a pronunțat cu privire la problema caracterului impozabil al tranzacțiilor cu imobile efectuate de persoane fizice fiind sesizată în cauzele conexe C-249/12 și C-250/12 (Tulică și Plavoșin), aceasta statuând că: „ *Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, în special articolele 73 și 78 din aceasta, trebuie interpretată în sensul că, atunci când prețul unui bun a fost stabilit de părți fără nicio mențiune cu privire la taxa pe valoarea adăugată, iar furnizorul bunului respectiv este persoana obligată la plata taxei pe valoarea adăugată datorate pentru operațiunea supusă taxei, prețul convenit trebuie considerat, în cazul în care furnizorul nu are posibilitatea de a recupera de la dobânditor taxa pe valoarea adăugată*”

Astfel rezultă că invocarea de către reprezentantul petentei în motivarea contestației a jurisprudenței CJUE referitoare la cauzele conexe C-249/12 și C-250/12 (Tulică și Plavoșin), în situația în care tranzacțiile imobiliare efectuate de d-na Tulică și dl. Plavoșin au fost anterioare anului 2010, nu face decât să subscrie, celor statuate de Curtea de Apel Timișoara prin Decizia nr...../23.01.2015 din Dosarul nr...../30/2012, în sensul că petenta X datorează TVA, aferentă perioadei stabilită de autoritatea fiscală conform Deciziei de

impunere nr. /06.07.2012, însă în cuantumul care nu depășește TVA calculată prin aplicarea procedurii sutei mărite.

Pe cale de consecință, luând act de hotărârea instanței de recurs pronunțată în dosarul nr. /30/2012, urmează a se admite contestația formulată de X pentru suma de xxxxxx lei reprezentând TVA, cu consecința anulării Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr. /30.03.2015 emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Timiș – Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Fizice 2.

Referitor la dobânzile/majorările de întârziere în sumă de lei și penalitățile de întârziere în sumă de lei aferente TVA stabilită suplimentar, calculate în sarcina petentei prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr. /30.03.2015 se reține că stabilirea de dobânzi/majorări de întârziere și penalități de întârziere aferente TVA stabilită suplimentar reprezintă măsură accesorie în raport cu debitul.

Deoarece pentru debitul reprezentând TVA stabilită suplimentar în sumă de xxxxx lei, contestația a fost admisă, rezultă că și pentru capătul de cerere privind dobânzile/majorările de întârziere și penalitățile de întârziere, calculate în sarcina petentei reprezentând măsura accesorie, conform principiului de drept *accessorium sequitur principalem*, contestația va fi admisă.

Pentru considerentele arătate, în temeiul prevederilor art. 2 din Codul de Procedura fiscală, art. 430, art. 433, art. 435, art. 632, art. 634 din Legea nr. 147/2010 privind Codul de procedură civilă din 1 iulie 2010 republicat, art. 24 alin. (1) din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, cu modificările și completările ulterioare și având în vedere Decizia civilă nr. ... /23.01.2015 pronunțată de Curtea de Apel Timișoara în dosar nr. /30/2012, irevocabilă, în baza referatului nr. /28.09.2015, se

D E C I D E

- admiterea contestației formulată împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr. /30.03.2015 emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Timiș – Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Fizice 2, pentru suma totală de xxxxx lei reprezentând:

- xxxxx lei – taxa pe valoarea adăugată;
- xxxxx lei – dobânzi/majorări de întârziere aferente TVA;

- xxxx lei – penalități aferente TVA,
cu consecința anulării Deciziei de impunere nr./30.03.2015 privind
obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru
persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau
într-o formă de asociere.

- prezenta decizie se comunica la:

- ”
- AJFP Timiș

cu aplicarea prevederilor pct. 7.6. din OPANAF nr.2906/2014.

DIRECTOR GENERAL,

This document was created with Win2PDF available at <http://www.daneprairie.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.